

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (neljas koda)

12. september 2007*

Kohtuasjas T-291/03,

Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano, asukoht Desenzano del Garda (Itaalia), esindajad: advokaadid P. Perani, P. Colombo ja A. Schmitt,

hageja,

keda toetab

Itaalia Vabariik, esindaja: *avvocato dello Stato* G. Aiello,

menetlusse astuja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindajad: M. Buffolo ja O. Montalto,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: itaalia.

teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas, menetlusse astuja Esimese Astme Kohtus

Biraghi SpA, asukoht Cavallermaggiore (Itaalia), esindajad: advokaadid F. Antenucci, F. Giuggia, P. Mayer ja J.-L. Schiltz,

mille esemeks on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti esimese apellatsioonikoja 16. juuni 2003. aasta otsuse (asi R 153/2002-1) peale, mis käsitleb Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano ja Biraghi SpA vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust,

EUROOPA ÜHENDUSTE
ESIMESE ASTME KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees H. Legal, kohtunikud I. Wiszniewska-Białocka ja E. Moavero Milanesi,

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades 21. augustil 2003. Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades menetlusse astuja vastust, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 23. detsembril 2003, ja Siseturu Ühtlustamise Ameti vastust, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 17. veebruaril 2004,

arvestades kirjalikke märkusi, mille Itaalia Vabariigi 18. detsembri 2003. aasta menetlusse astumise avalduse kohta esitasid hageja 29. jaanuaril 2004, Siseturu Ühtlustamise Amet 16. jaanuaril 2004 ja menetlusse astuja 29. jaanuaril 2004,

arvestades Esimese Astme Kohtu esimese koja esimehe 5. märtsi 2004. aasta määrust, millega rahuldati Itaalia Vabariigi avaldus astuda menetlusse hageja nõuete toetuseks,

arvestades Itaalia Vabariigi menetlusse astuja seisukohti, mis saabusid Esimese Astme Kohtu kantseleisse 16. aprillil 2004, ja menetlusse astuja kirjalikke märkusi nende kohta, mis saabusid Esimese Astme Kohtu kantseleisse 21. mail 2004,

arvestades 28. veebruari 2007. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

- ¹ Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/1, lk 146) artikkel 142 näeb käesolevas kohtumenetluses kohaldatavas redaktsioonis ette:

„Käesolev määrus ei mõjuta nõukogu [...] määrust nr 2081/92 [...], eriti selle artiklit 14.”

- 2 Nõukogu 14. juuli 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2081/92 põllumajandustoodete ja toiduainete geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta (EÜT L 208, lk 1; ELT eriväljaanne 03/13, lk 4) – käesolevas kohtumenetluses kohaldatavas redaktsioonis – artikkel 2 täpsustab mõistet „päritolunimetus” järgmiselt:

„2. Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) päritolunimetus – piirkonna, konkreetse koha või erandjuhtudel riigi nimetus, millega kirjeldatakse põllumajandustoodet või toiduainet,

– mis on pärit kõnealusest piirkonnast, konkreetsest kohast või riigist ning,

– mille kvaliteediomadused tulenevad valdavalt või eranditult teatavast geograafilisest piirkonnast koos selle looduslike ja inimfaktoritega ning mille tootmine, töötlemine ja valmistamine toimub määratletud geograafilises piirkonnas;

[...]

3. Päritolunimetustena käsitatakse ka teatavaid traditsioonilisi geograafilisi või mittegeograafilisi nimetusi, mis tähistavad teatavast piirkonnast või konkreetselt kohast pärit põllumajandustoodet või toiduainet ja vastavad lõike 2 [punkti a] teises taandes osutatud tingimustele.”

3 Määruse nr 2081/92 artikkel 3 sätestab:

„1. Nimetusi, mis on muutunud üldnimetuseks, ei või registreerida.

Käesoleva määruse kohaldamisel tähendab „nimetus, mis on muutunud üldnimetuseks” põllumajandustoote või toiduaine nimetust, mis vaatamata sellele, et see on seotud koha või piirkonnaga, kus kõnealust toodet või toiduainet algselt valmistati või turustati, on muutunud põllumajandustoote või toiduaine üldnimetuseks.

Otsustamaks, kas nimetus on või ei ole muutunud üldnimetuseks, võetakse arvesse kõiki tegureid, eelkõige:

- olukorda liikmesriigis, kust nimetus pärineb, ning tarbimispiirkondades,
- olukorda teistes liikmesriikides,
- asjakohaseid riigi või ühenduse õigusakte.”

4 Määruse nr 2081/92 artikkel 13 sätestab:

„1. Registreeritud nimetusi kaitstakse:

- a) nende otsese või kaudse kaubanduslikul eesmärgil kasutamise eest registreerimisega hõlmamata toodete puhul, juhul kui asjaomased tooted on võrreldavad selle nimetuse all registreeritud toodetega või kui nimetuse kasutamisel kasutatakse ära kaitstud nimetuse mainet;

- b) väärkasutuse, jäljendamise või seoste tekitamise eest, isegi kui on viidatud toote tegelikule päritolule või kui kaitstud nimetus on tõlgitud või sellele on lisatud väljend „viis”, „tüüp”, „meetod”, „toodetud nagu”, „imitatsioon” või muu samalaadne väljend;

- c) muude toote lähtekohta, päritolu, laadi või olulisi omadusi käsitlevate valede või eksitavate märgete eest, mis esitatakse asjaomase toote sise- või välispakendil, reklaammaterjalides või tootega seotud dokumentides, ning selliste pakendite kasutamise eest, mis võivad anda vale mulje toote päritolust;

- d) muu tegevuse eest, mis võib üldsust eksitada toote tegeliku päritolu osas.

Kui registreeritud nimetus sisaldab põllumajandustoote või toiduaine nimetust, [mis on muutunud üldnimetuseks], ei ole selle üldnimetuse kasutamine asjaomase põllumajandustoote või toiduaine puhul vastuolus esimese lõigu punktidega a ja b. [täpsustatud tõlge]

2. Liikmesriigid võivad siiski kuni viie aasta jooksul pärast käesoleva määruse avaldamist säilitada riiklikud meetmed, millega lubatakse kasutada lõike 1 punktis b osutatud väljendeid [...]

3. Kaitstud nimetused ei või muutuda üldnimetusteks.”

5 Määruse nr 2081/92 artikli 14 lõige 1 näeb ette:

„Kui päritolunimetus või geograafiline tähis registreeritakse vastavalt käesolevale määrusele, lükatakse tagasi [taotlus kaubamärgi] registreerimiseks, kui see vastab mõnele artiklis 13 osutatud olukorrale ja on seotud sama liiki tootega, tingimusel et kaubamärgi registreerimise taotlus on esitatud pärast artikli 6 lõikes 2 sätestatud avaldamise kuupäeva.

Esimese lõigu sätteid rikkudes registreeritud [kaubamärgid tühistatakse].” [täpsustatud tõlge]

6 Määrusega nr 2081/92 ette nähtud meetmete kohaldamiseks määrab artikli 15 esimene lõik kindlaks:

„Komisjoni abistab komitee [...]”

7 Määruse nr 2081/92 artiklist 17 tuleneb:

„1. Kuue kuu jooksul pärast käesoleva määruse jõustumist teatavad liikmesriigid komisjonile seaduslikult kaitstud nimetused või liikmesriikides, kus kaitstesüsteem puudub, kasutamise käigus kehtestatud nimetused, mida liikmesriigid soovivad registreerida vastavalt käesolevale määrusele [...]

2. Komisjon registreerib artiklis 15 sätestatud korras lõikes 1 osutatud nimetused, mis vastavad artiklite 2 ja 4 tingimustele. Artiklit 7 ei kohaldata. Üldnimetusi siiski ei lisata.

[...]”

8 Komisjoni 12. juuni 1996. aasta määruse (EÜ) nr 1107/96 geograafiliste tähistena ja päritolunimetuste registreerimise kohta nõukogu määruse (EMÜ) nr 2081/92 artiklis 17 sätestatud korras (EÜT L 148, lk 1; ELT eriväljaanne 03/19, lk 176) artiklis 1 sätestatakse eelkõige, et „[l]isas loetletud nimed registreeritakse kaitstud geograafiliste tähistena (KGT) või kaitstud päritolunimetustena (KPN) vastavalt määruse [...] nr 2081/92 artiklile 17.” Määruse nr 1107/96 lisa punkt A („EÜ asutamislepingu II lisa loetletud nimetusteks mõeldud tooted”) näeb pealkirja „Juustud”, „Itaalia” all ette nimetused „Grana Padano (KPN)” ja „Parmigiano Reggiano (KPN)”.

Vaidluse taust

- 9 Biraghi SpA esitas 2. veebruaril 1998 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet“) määruse nr 40/94 alusel ühenduse sõnamärgi GRANA BIRAGHI registreerimistaotluse.
- 10 Kaubad, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassi 29 ja vastavad järgmisele kirjeldusele: „juust, eelkõige lehmapiimajuust, valminud juust, kõva juust, terved juustud, juustutükid koorega ja ilma kooreta, erinevad pakitud juustud, pakitud riivjuust“.
- 11 Taotlus registreeriti 2. juunil 1999 ja avaldati 26. juulil 1999 väljaandes *Bulletin des marques communautaires* (Ühenduse Kaubamärgibülletään).
- 12 Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano (edaspidi „Consorzio“ või „hageja“) esitas 22. oktoobril 1999 ühtlustamisametile määruse nr 40/94 artikli 55 alusel ühenduse kaubamärgi GRANA BIRAGHI tühistamise taotluse. Ta väitis, et selle kaubamärgi registreerimine on vastuolus päritolunimetuse „grana padano“ määrusest nr 2081/92 ning määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktist g, artikli 51 lõike 1 punktist a, artikli 8 lõikest 1 ja artikli 52 lõike 1 punktist a tuleneva kaitsega, viidates viimase sätte osas varasemate siseriiklike ja rahvusvaheliste kaubamärkide GRANA ja GRANA PADANO registreeringutele.

- 13 Ühtlustamisameti tühistamisosakonna 28. novembri 2001. aasta otsusega rahuldati Consorzio esitatud tühistamistaotlus määruse nr 2081/92 artikli 14 alusel.
- 14 Biraghi esitas 24. jaanuaril 2002 selle otsuse peale kaebuse, viidates sellele, et nimetus „grana” on kirjeldav üldnimetus.
- 15 Biraghi kaebus rahuldati esimese apellatsioonikoja 16. juuni 2003. aasta otsusega (asi R 153/2002-1; edaspidi „vaidlustatud otsus”), millega tunnistati kehtetuks tühistamisosakonna otsus ning jäeti rahuldamata ühenduse kaubamärgi GRANA BIRAGHI tühistamise taotlus. Apellatsioonikoda leidis, et nimetus „grana” on käsitletavate kaupade põhiomadust kirjeldav üldnimetus. Seetõttu ei kujuta määruse nr 2081/92 artikli 13 lõike 1 alusel KPN „grana padano” iseenesest mingisugust takistust tähise GRANA BIRAGHI ühenduse kaubamärgina registreerimisele.

Poolte nõuded

- 16 Hageja, kelle nõudeid toetab Itaalia Vabariik, palub Esimese Astme Kohtul tühistada ühenduse kaubamärgi GRANA BIRAGHI registreering.
- 17 Ühtlustamisamet ja Biraghi paluvad Esimese Astme Kohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

- 18 Kohtuistungil täiendas hageja oma nõuded nõudega mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt. Kohtuistungil märkis ühtlustamisamet omalt poolt, et Esimese Astme Kohtu kõige äsjasem praktika võimaldab tal ühineda hageja nõuetega, ning teatas, et ta nõuab vaidlustatud otsuse tühistamist. Lisaks nõustub ta kandma oma kohtukulud. Esimese Astme Kohus kandis need seisukohad kohtuistungi protokollis.

Vastuvõetavus

Hageja ja ühtlustamisameti nõuded

- 19 Esiteks tuleb märkida, et kuigi formaalselt on hageja nõudeks ühenduse kaubamärgi GRANA BIRAGHI registreeringu tühistamine, tuleneb hagiavaldusest selgelt, nagu hageja kinnitas ka kohtuistungil, et käesoleva hagiga soovib hageja tegelikult saavutada vaidlustatud otsuse tühistamist põhjusel, et apellatsioonikoda sedastas vääralt, et päritolunimetus „grana padano” ei takista asjaomase kaubamärgi registreerimist.
- 20 Ühtlustamisameti nõuete osas tuleb välja tuua, et 17. veebruaril 2004 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud vastuses, milles nõuti hagi rahuldamata jätmist, märkis ühtlustamisamet, et apellatsioonikoda ei kohaldanud õigeid hindamiskriteeriume,

hinnates seda, kas üks asjaomasest KPN-is sisalduvatel sõnadest on üldnimetus, ja et ta jätab seetõttu hinnangu andmise Esimese Astme Kohtule.

- 21 Kohtuistungil tõi ühtlustamisamet esile, et silmas pidades Esimese Astme Kohtu 30. juuni 2004. aasta otsust kohtuasjas T-107/02: *GE Betz vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Atofina Chemicals (BIOMATE)* (EKL 2004, lk II-1845), 25. oktoobri 2005. aasta otsust kohtuasjas T-379/03: *Peek & Cloppenburg vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (Cloppenburg)* (EKL 2005, lk II-4633) ja 12. juuli 2006. aasta otsust kohtuasjas T-97/05: *Rossi vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Marcorossi (MARCOROSI)* (kohtulahendite kogumikus ei avaldata) ei ole ta kohustatud süstemaatiliselt kaitsma kõiki apellatsioonikodade vaidlustatud otsuseid. Ühtlustamisamet ühineb seega hageja nõuetega ja taotleb vaidlustatud otsuse tühistamist.
- 22 Tuleb märkida, et ühtlustamisamet võib kohtuvaidluse sisu muutmata paluda omal valikul ühe või teise poole nõuded rahuldada ja esitada selle poole väidete toetuseks argumente. Seevastu ei või ta esitada iseseisvaid tühistamisnõudeid ega tühistamisväiteid, mida teised pooled ei ole esitanud (Esimese Astme Kohtu 4. mai 2005. aasta otsus kohtuasjas T-22/04: *Reemark vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Bluenet (West-life)*, EKL 2005, II-1559, punkt 18).
- 23 Käesoleval juhul väljendas ühtlustamisamet nii oma vastuses kui ka kohtuistungil selgelt oma soovi toetada hageja esitatud nõudeid ja väiteid. Oma vastuses märkis ta otsesõnu, et palub jätta hagi rahuldamata formaalselt üksnes seepärast, et tema arvates ei võimalda määrus nr 40/94 tal nõuda apellatsioonikoja otsuse tühistamist. Eelmises punktis toodud põhjustel ja vastavalt ühtlustamisameti poolt kohtuistungil viidatud kohtupraktikale ei vasta selline käsitlus õiguse hetkeseisule ning ühtlustamisameti nõuded tuleb ümber kvalifitseerida ja asuda seisukohale, et sisuliselt palub

ühtlustamisamet hageja nõuded rahuldada. Pärast sellist ümberkvalifitseerimist kaob vastuses ja kohtuistungil esitatud nõuete ning argumentide vastuolu.

- 24 Eeltoodust tuleneb, et käesoleval juhul tuleb vaidlustatud otsuse õiguspärasust hinnata lähtudes hagi esitatud väidetest ning võttes arvesse ka ühtlustamisameti esitatud argumente.

Esimest korda Esimese Astme Kohtus esitatud dokumentide vastuvõetavus

- 25 Hagi 48. lisa (Giuri di autodisciplina pubblicitaria (reklaaminduse iseregulatsiooni komisjon) 22. oktoobri 1993. aasta otsus nr 165/93), 50. lisa (komisjoni põllumajanduse peadirektoraadi 20. mai 1997. aasta teatis) ja 51. lisa (Itaalia põllu- ja metsamajandusministeeriumi 3. augusti 1993. aasta teatis nr 64969) ning Biraghi menetlusse astuja seisukohtade 1.–3. lisa (Interneti väljavõtted Valle Grana ja *castelmagno* juustu kohta ja väljavõte leheküljelt www.granapadano.com) apellatsioonikoja menetluses ei esitatud.
- 26 Kohtuistungil teatas hageja, et loobub nõudest, et Esimese Astme Kohus võtaks arvesse hagi 48., 50. ja 51. lisa. Ühtlustamisamet jätab selle Esimese Astme Kohtu otsustada.
- 27 Määruse nr 40/90 artikli 63 lõikest 2 tuleneb, et faktilistele asjaoludele, millele pooled ei tuginenud ühtlustamisametis, ei saa enam tugineda Esimese Astme Kohtule esitatud hagi; Esimese Astme Kohus hindab nimelt apellatsioonikoja otsuse õiguspärasust, kontrollides apellatsioonikoja poolt ühenduse õiguse kohaldamist eelkõige

talle esitatud faktiliste asjaolude suhtes. Seevastu ei teosta Esimese Astme Kohus sellist kontrolli talle esitatud uutele faktilistele asjaoludele tuginedes, v.a kui on tõendatud, et apellatsioonikoda oleks enne asjaomase otsuse tegemist haldusmenetluses omal algatusel pidanud neid faktilisi asjaolusid arvesse võtma (Euroopa Kohtu 13. märtsi 2007. aasta otsus kohtuasjas C-29/05 P: Siseturu Ühtlustamise Amet vs. Kaul, EKL 2007, lk I-2213, punkt 54, ja Esimese Astme Kohtu 12. detsembri 2002. aasta otsus kohtuasjas T-247/01: eCopy vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (ECOPY), EKL 2002, lk II-5301, punkt 46).

- 28 Esimese Astme Kohus ei pea seega vaidlustatud otsuse õiguspärasuse kontrollimisel määruse nr 40/94 artikli 63 alusel arvesse võtma eelnimetatud dokumente, mis viitavad faktilistele asjaoludele, mida apellatsioonikoda ei teadnud. Seega tuleb jätta need dokumendid tähelepanuta, ilma et oleks vaja hinnata nende tõenduslikku väärtust.

Põhiküsimus

- 29 Oma hagi toetuseks esitab hageja sisuliselt ainult ühe väite, mis tuleneb määruse nr 40/94 artikli 142 ja määruse nr 2081/92 artikli 14 rikkumisest.

Poolte argumendid

- 30 Hageja väidab esiteks, et „grana” ei ole üldnimetus ja seda seetõttu, et selle eristusvõime tuleneb KPN-i „grana padano” tunnustamisest nii siseriiklikul tasandil vastavalt seadusele legge n. 125, Tutela delle denominazioni di origine e tipiche dei

formaggi (10. aprilli 1954. aasta seadus nr 125 juustude päritolunimetuste ja tüüpilise nimetuste kohta, *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana*, edaspidi „GURI”, nr 99, 30.4.1954, lk 1294; edaspidi „seadus nr 125/54”) kui ka tunnustamisest ühenduse tasandil vastavalt määrusele nr 1107/96. Selline tunnustamine tähendab, et kõik tootjad, kes soovivad kasutada KPN-i „grana padano”, peavad järgima erilisi reegleid, mis on selle KPN-i tehnospetsifikaadis ette nähtud ja mõeldud avalikkusele müüdava kauba kvaliteedi tagamiseks. Lisaks märgib hageja, et Biraghi, kes kuni 1997. aastani oli üks tootjatest Consorzio 200 liikme hulgas, ei ole pärast mainitud aastat enam selle liikmeks, nii et ta ei oma õigust kasutada KPN-i „grana padano” ega ole enam kohustatud täitma selle tehnospetsifikaadi nõudeid. Nimetuse „grana” kasutamise piiramine on samuti kinnitatud KPN-i „grana padano” identifitseerimisega dekreedis Decreto del Presidente della Repubblica, Modificazione al disciplinare di produzione del formaggio „Grana padano” (vabariigi presidendi 26. jaanuari 1987. aasta dekreet, millega muudetakse grana padano juustu tehnospetsifikaati, *GURI* nr 137, 15.6.1987, lk 4), mille kohaselt võimalus kasutada märget „grana trentino” on lubatud ainult tingimusel, kui tootmisel on täielikult järgitud KPN-i „grana padano” tehnospetsifikaati.

31 Hageja ja Itaalia Vabariik rõhutavad, et nimetus „grana” on päritolult geograafiline nimetus, millega tähistatakse Po jõe suubuvat väikest jõekest, mis asub orus, mida kutsutaksegi Valle Granaks. Itaalia Vabariik rõhutab, et nimetuse „grana”, mida kasutatakse KPN-iga kaitstud juustu tähistamiseks, kaitse põhineb õiguslikult määruse nr 2081/92 artikli 2 lõikel 3.

32 Hageja väidab lisaks, et nimetuse „grana” kaitset isegi ilma omadussõnata „padano” on juba varem tunnustatud määruuses nr 1107/96. Selles osas märgib hageja, et tuleb arvestada sellega, et geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste regulatiivkomitee 22. novembri 1995. aasta koosolekul teatati, et „liikmesriigid märkisid, et [määruse nr 2081/92] artiklit 13 tuleb kohaldada järgmistele nimetustele: [...], grana, padano, parmigiano, reggiano”.

- 33 Hageja meenutab, et Euroopa Kohus on väite, et mitmeosaliste päritolunimetuste osad eraldi on üldnimetused, vääramaks tunnistanud juba oma 25. juuni 2002. aasta otsuses C-66/00: Bigi (EKL 2002, lk I-5917), milles sedastas, vastavalt Consorzio del Formaggio Parmigiano Reggiano taotlusele, et nimetus „parmesan” ei ole üldnimetus.
- 34 Hageja toob veel välja, et kui Itaalias võeti kasutusele päritolunimetuste kord, jagati juba varem olemas olnud liik „grana” kaheks: grana padanoks ja parmigiano reggianoks, mis mõlemad on KPN-id. Esimene on Po jõest põhja pool asuvate alade toode, samas kui teine on samast jõest lõunas asuvate alade toode.
- 35 Hageja ja Itaalia Vabariik kinnitavad, et nimetuse „grana” otsene tunnustamine üldnimetusena ja selle üldine, vahet tegemata kasutamine on vastuolus määruse nr 2081/92 sisuga ja eelkõige selle artikli 13 lõikega 1, mis keelab igasuguse nimetuste, kaubamärkide, nimede või tähiste kasutamise, mis võivad kahjustada selle määrusega kaitstud päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste registreerimisega saavutada soovitavaid eesmärke.
- 36 Hageja kinnitab, et seaduse nr 125/54 artikkel 10 näeb isegi ette kriminaalkaristuse igasuguse tunnustatud päritolunimetuste või tüüpiliste nimetuste sellise kasutamise eest, mille korral neid moonutatakse või muudetakse osaliselt, lisades, kas või kaudselt, täiendavaid sõnu nagu „tüüpi”, „toodetud nagu”, „maitsega” või muid sarnaseid sõnu.
- 37 Hageja viitab samuti siseriiklike kohtute praktikale ja mitmetele Itaalia põllu- ja metsamajandusministeeriumi poolt aastatel 1997–2000 koostatud teatistele rikkumise tuvastamise kohta, mis on saadetud Itaalia tootjatele, kes ebaseaduslikult on

märkinud oma toodetele nimetuse „grana”. Sellist järeldust ei välista ka Corte di cassazione (Itaalia kassatsioonikohus) 28. novembri 1989. aasta otsus nr 2562, mille kohaselt nimetuse „grana” kasutamisele ei seata erilisi piiranguid, kuna see otsus tehti enne määrusega nr 2081/92 päritolunimetuste kasutusele võtmist.

38 Lõpuks ühineb Itaalia Vabariik sisuliselt hageja argumentidega, lisades, et nimetust „grana” tuleb mõista kui lühendvormi, mida kõik tarbijad kasutavad tähistamiseks grana padano juustu. Lisaks märgib ta, et Itaalia valitsus ei teinud määruse nr 2081/92 artiklis 17 ette nähtud korra kohases taotluses nimetuse „grana padano” registreerimiseks joonealust märkust, millega oleks välistatud selle nimetuse osaks oleva iga sõna eraldi kaitse. Seega asub Itaalia Vabariik seisukohale, et tuleb tuvastada, et ka nimi „grana” eraldi on kaitstud ja kujutab endast KPN-i.

39 Ühtlustamisamet märgib, et määruse nr 2081/92 artikkel 3 täpsustab, et otsustamiseks seda, kas nimetus on muutunud üldnimetuseks või ei ole, tuleb võtta arvesse mitmeid tegureid ja eelkõige uurida olukorda liikmesriigis, kust nimetus pärineb, ning olukorda teistes liikmesriikides. Samuti on vaja uurida asjaomase avalikkuse käitumist ja arvamust. Selles osas meenutab ühtlustamisamet esiteks, et arvamusingute korraldamine on üks Euroopa Komisjoni ja liikmesriikide poolt enam kasutatavatest meetoditest, ja teiseks, et määruse nr 40/94 artikli 76 sätete kohaselt võib asja menetlev apellatsioonikoda paluda komisjonilt või liikmesriikidelt arvamust.

40 Ühtlustamisamet juhib tähelepanu sellele, et tema arvates ei konsulteerinud apellatsioonikoda pädevate Itaalia või ühenduse ametiasutustega, kui ta põhjalikult uuris Itaalia turgu, ning ei teinud seda ka teiste liikmesriikide turgu uurides. Apellatsioonikoda on oma hinnangus tuginenud pigem Itaalia tavakeelekasutuse sõnaraamatutele ja Interneti-otsingutele.

- 41 Lisaks rõhutab ühtlustamisamet, et tsiteerides teoseid „Enciclopedia Zanichelli”, „Dizionario della lingua italiana Le Monnier” ja „Vocabolario della lingua italiana Zingarelli”, märkis apellatsioonikoda ise, et Itaalia tarbija jaoks ei viita nimetus „grana” ainuüksi „poolrasvasele kõvale kuumtöödeldud juustule”, vaid juustule, mis vastab iseloomustusele „pärit tüüpilistest Emilia ja Lombardia tootmispiirkondadest”. Asjaolu, et kasutatud sõnaraamatud mainisid üht kindlat piirkonda, on iseenesest juba piisav selle välistamiseks, et nimetus „grana” on üldnimetus.
- 42 Pealegi tundub asjaolu, et teatud sõnaraamatud ning toidureseptid mainisid alternatiivsetena nimetusi „grana” ja „grana padano”, jätvat pigem mulje, et nimetus „grana” on Itaalia tarbija jaoks „grana padano” sünonüüm.
- 43 Ühtlustamisamet toob esile, et määruse nr 2081/92 artikli 13 lõike 3 sõnastuse kohaselt ei või KPN kord juba registreerituna muutuda üldnimetuseks. Niisiis, kuni komisjon või pädevad ühenduse või siseriiklikud ametiasutused ei ole leidnud, et KPN on muutunud üldnimetuseks, peavad ühtlustamisameti üksused lugema selle KPN-i registreeringu kehtivaks ja kaitsmise vääriliseks.
- 44 Biraghi rõhutab, et nimetus „grana” on üldnimetus ja et see tähistab teatud liiki, aeglase valmimisega, poolrasvast, kuumtöödeldud, kõva ja teralist juustu. Otsesõnu viitab see sõna juustu kalgendi teralisele koostisele, mis on just see omadus, millele juust oma nime võlgneb ja mis sellisena ei tähista geograafilist ala või täpset päritolukohta. Selles osas väidab Biraghi, et tänapäeval ei toodeta Valle Granas muud, kui ainult *castelmagno* juustu, millel on KPN.

45 Lisaks toob Biraghi esile, et eespool viidatud kohtuotsus Bigi, millele viitab hageja, tugines mitmeosalisele nimetusele, mis koosnes kahest sõnast, mis mõlemad viitasid tootmispiirkonnale: „parmigiano” juustule, mis on toodetud Parma linna ümbritsevatel aladel, „reggiano” juustule, mis on toodetud Reggio nell’Emilias.

46 Biraghi märgib ka, et teralist pressjuustu kutsuti „granaks” juba ammu enne esimeste meiereide loomist XIX sajandi keskel, nagu on selgitanud ka hageja ise ühes oma väljaandes, milles ta möönab, et grana juustu toodeti esimest korda 1135. aasta paiku ja et selle nimetus, mida kasutatakse juba alates 1750. aastast, tuleneb selle kalgendi teralisusest.

47 Biraghi vaidlustab selle, et Itaalias KPN-ide korra sisseviimisega jagati grana juust ainult kaheks samalaadseks sordiks, nimelt grana padanoks ja parmigiano reggianoks, mis mõlemad on kaitstud KPN-iga. Ta lisab ka, et „grana” ei tähista enam kolmandat, neist KPN-idest erinevat sorti juustu. Vastupidi, nimetus „grana” tähistab seda sama laadi kõva ja teralist pressjuustu, millega on tegemist nii grana Biraghi kui ka kahe eespool mainitud KPN-i puhul. Niisiis ei näita asjaolu, et grana padano ja parmigiano reggiano tootmiseks on ette nähtud erilised nõuded, et „grana” juustu ei oleks olemas.

48 Seoses õigusaktidega märgib Biraghi, et komisjoni 29. juuli 1996. aasta otsuses 96/536/EÜ, millega kehtestatakse selliste piimapõhiste toodete loetelu, mille suhtes on liikmesriikidel vastavalt direktiivi 92/46/EMÜ artikli 8 lõikele 2 lubatud teha üldistel alustel või üksikjuhtudel kohaldatavaid erandeid, ning selliste toodete valmistamisel kohaldatavate erandite iseloom (EÜT L 230, lk 12; ELT eriväljaanne 03/19, lk 389), on ära märgitud ka „Dansk Grana” ja „Romonte – Typ Grana”.

- 49 Biraghi toob esile, et grana juustu kui juustu sordi olemasolu kinnitavad mitmed teosed ja sõnaraamatud, Ufficio Italiano Brevetti e Marchi (Itaalia patendi- ja kaubamärkide amet) otsused lükata tagasi kaubamärkide Grana Piemontese ja Grana Reale registreerimistaotlused, kutsealaliidu Assolatte 4. jaanuari 1999. aasta ringkiri nr 1, mille lisas nähakse ette kolm grana kategooriat: grana padano, parmiggiano reggiano ja „teised granad”, ning samuti asjaolu, et seda viimast kategooriat kasutab ülevaadetes ka Istituto Nazionale di Statistica (riiklik statistikaamet ISTAT).
- 50 Vastupidi hagejale ja Itaalia Vabariigile väidab Biraghi, et seaduse nr 125/54 artiklite 9 ja 10 ning määruse nr 2081/92 artikli 13 tähenduses KPN-ina registreeritud nimetuseks on üksnes mitmeosaline nimetus „grana padano”, mitte samuti nimetus „grana”. Biraghi arvab, et kuna nimetus „grana” on üldnimetus, ei oleks seda vastavalt määruse nr 2081/92 artikli 3 lõikele 1 saanud eraldi KPN-ina registreerida.
- 51 Selles osas leiab Biraghi, et küsimust nimetuse „grana” kasutamisest ilma omadussõnata „padano” on Itaalias juba käsitletud Corte di Cassazione 28. novembri 1989. aasta otsuses nr 2562, milles see kohus sedastas, et „samas kui grana padano juustu päritolu on tunnustatud ja seega on selle nimetuse väärkasutuste vastu olemas kriminaalõiguslik kaitse, ei ole juust, mida nimetatakse lihtsalt „granaks”, kehtivate õigusnormide kohaselt tuntud kui juustu tüüp ning selle nimetuse kasutamise suhtes [...] ei ole ette nähtud eripiiranguid ja selle kasutamine ei kujuta endast seaduse [nr 125/54] rikkumist”. Biraghi lisab ka, et KPN-i „époisses de Bourgogne” käsitlevas Euroopa Kohtu 9. juuni 1998. aasta otsuses liidetud kohtuasjades C-129/97 ja C-130/97: Chiciak ja Fol (EKL 1998, lk I-3315) on kohus täpsustanud, et „seoses „mitmeosalise” päritolunimetusega, mis on registreeritud määruse 2081/92 artiklis 17 ette nähtud lihtsustatud korras, ei tähenda asjaolu, et [selle nimetuse kohta] puudub määruse [nr 1107/96] lisas joonealune märkus, mis täpsustab, et selle nimetuse ühe või teise osa registreerimist ei taotle, ilmingimata seda, et iga selle osa on kaitstud”. Üldnimetuste kaitse välistas Euroopa Kohus ka 10. novembri 1992. aasta otsuses kohtu-

asjas C-3/91: Exportur (EKL 1992, lk I-5529) ja 7. mai 1997. aasta otsuses liidetud kohtuasjades C-321/94–C-324/94: Pistre jt (EKL 1997, lk I-2343).

- 52 Neid järeldusi silmas pidades leiab Biraghi, et üldnimetuse „grana” kasutamine ei riku ei määruse 2081/92 artikli 13 lõiget 1 ega ka päritolunimetusi käsitlevaid siseriiklikke õigusnorme. Seadus nr 125/54 keelab küll igasuguse päritolunimetuste kasutamise nende moonutamise või muutmise teel, kui neile on lisatud selliseid sõnu nagu „tüüpi”, „kasutusel kui” või „maitsega”, kuid mitte lihtsalt sellise üldnimetuse nagu „grana” kasutamise.

Esimese Astme Kohtu hinnang

- 53 Määruse nr 40/94 artikkel 142 sätestab, et see määrus ei mõjuta määrust nr 2081/92, eriti selle artiklit 14.
- 54 Määruse nr 2081/92 artikkel 14 määrab, et taotlus kaubamärgi registreerimiseks lükatakse tagasi, kui see kaubamärk vastab mõnele artiklis 13 osutatud olukorrale ja on seotud sama liiki tootega, tingimusel et kaubamärgi registreerimise taotlus on esitatud pärast artikli 6 lõikes 2 sätestatud avaldamise kuupäeva. Seda sätet rikkudes registreeritud kaubamärgid tühistatakse.

- 55 Sellest tuleneb, et ühtlustamisamet on kohustatud kohaldama määrust nr 40/94 viisil, mis ei kahjusta määrusega nr 2081/92 tagatud KPN-i kaitset.
- 56 Seetõttu peab ühtlustamisamet keelduma kõigi kaubamärkide registreerimisest, mis vastavad mõnele määruse nr 2081/92 artiklis 13 osutatud olukorrale, ja juhul, kui kaubamärk on juba registreeritud, selle tühistama.
- 57 Lisaks, esiteks ei või kaitstud nimetused vastavalt määruse nr 2081/92 artikli 13 lõikele 3 muutuda üldnimetusteks, ja teiseks ei näita asjaolu, et määrus nr 1107/96 ei sisalda joonealust märkust, mis täpsustab, et nimetuse „grana” kaitset ei taotle, ilmtingimata seda, et nimetuse „grana padano” iga osa oleks kaitstud (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Chiciak ja Fol, punkt 39).
- 58 Määruse nr 2081/92 artikli 13 lõike 1 teine lõik näeb ette, et „[k]ui registreeritud nimetus sisaldab põllumajandustoote või toiduaine nimetust, mida peetakse üldnimetuseks, ei ole selle üldnimetuse kasutamine asjaomase põllumajandustoote või toiduaine puhul vastuolus esimese lõigu punktidega a ja b”. Sellest tuleneb, et kui KPN koosneb mitmest elemendist, millest üks on põllumajandustoote või toiduaine üldnimetus, siis selle üldnimetuse kasutamist registreeritud kaubamärgis tuleb pidada määruse nr 2081/92 artikli 13 lõike 1 punktidega a ja b kooskõlas olevaks ja sellel KPN-il põhinev tühistamisaotlus tuleb tagasi lükata.
- 59 Selle kohta ilmneb eespool viidatud kohtuotsusest Chiciak ja Fol (punkt 38), et määrusega nr 2081/92 kasutusele võetud ühenduse geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste registreerimise süsteemi kohaselt peab küsimustele nimetuse erinevatele

osadele omistatava kaitse kohta ja eelkõige küsimusele, kas tegemist on üldnimetuse või koostisosaga, mis on kaitstud selle määruse artiklis 13 nimetatud tegevuste eest, andma hinnangu asjaomase faktilise olukorra üksikasjaliku analüüsi põhjal.

60 Seoses sellega tuleb kõigepealt tõdeda, et apellatsioonikojal oli pädevus seda laadi analüüsi läbi viia ja vajadusel ka õiguse keelduda andmast kaitset KPN-i ühele osale. Kuna ei ole tegemist KPN-i kui sellise tühistamisega, annab asjaolu, et määruse nr 2081/92 artikli 13 lõike 1 teine lõik välistab KPN-is sisalduvate üldnimetuste kaitse, apellatsioonikojale õiguse kontrollida seda, kas käsitletav nimetus kujutab endast ka tegelikult põllumajandustoote või toiduaine üldnimetust.

61 Selline analüüs eeldab, et kontrollitakse, kas teatavad tingimused on täidetud, mis nõuab suurel määral nii asjaomase liikmesriigi kohta põhjalike eriteadmiste olemasolu (vt Euroopa Kohtu 6. detsembri 2001. aasta otsus kohtuasjas C-269/99: Carl Kühne jt, EKL 2001, lk I-9517, punkt 53) kui ka teistes liikmesriikides valitseva olukorra tundmist (Euroopa Kohtu 16. märtsi 1999. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-289/96, C-293/96 ja C-299/96: Taani jt vs. komisjon, EKL 1999, lk I-1541, punkt 96).

62 Neil tingimustel pidi apellatsioonikoda üksikasjalikult uurima kõiki tegureid mis võivad mõjutada seda, kas tegemist on üldnimetusega.

63 Olles kõigepealt fikseerinud, et nimetusi, mis on muutunud üldnimetuseks, ei või registreerida, näeb määruse nr 2081/92 artikkel 3 ette, et võetakse selle üle

otsustamisel, kas nimetus on või ei ole muutunud üldnimetuseks, arvesse kõiki tegureid, eelkõige olukorda liikmesriigis, kust nimetus pärineb, samuti tarbimispiirkondades ja teistes liikmesriikides ning asjakohaseid riigi või ühenduse õigusakte.

64 Samu kriteeriume tuleb rakendada määruse nr 2081/92 artikli 13 lõike 1 teise lõike kohaldamisel. Tegelikult, nagu kohus on sedastanud, on selle määruse artikli 13 lõike 1 teises lõikes esitatud mõiste „nimetus, mis on muutunud üldnimetuseks” kohaldatav ka nimetuste puhul, mis on alati olnud üldnimetused (eespool viidatud kohtuotsus Taani jt vs. komisjon, punkt 80).

65 Niisiis on nõutava üksikasjaliku analüüsi läbiviimist võimaldavateks tõenditeks õigusliku, majandusliku, tehnilise, ajaloolise, kultuurilise ja sotsiaalse korralduse kohta eelkõige asjakohased siseriiklikud ja ühenduse õigusaktid, k.a nende kujunemislugu; see, kuidas keskmine tarbija asjaomast väidetavat üldnimetust tajub, k.a asjaolu, et nimetuse üldtuntus jääb seotuks traditsioonilise, teatavas piirkonnas valmistatud juustuga selle asjaolu tõttu, et seda nimetust ei kasutata üldiselt teistes selle liikmesriigi või Euroopa Liidu piirkondades; asjaolu, et üht toodet on õiguspäraselt turustatud asjaomase nimetuse all selle nimetuse päritolumaal isegi siis, kui selle traditsioonilisi tootmismeetodeid ei ole järgitud; asjaolu, et selline toimimisviis on läbi aegade kasutusel olnud; asjaomast nimetust kandvate ja traditsioonilisi meetodeid arvestamata valmistatud toodete hulk võrreldes traditsioonilisi meetodeid järgides valmistatud toodete hulgaga; asjaomast nimetust kandvate ja traditsioonilisi meetodeid arvestamata valmistatud toodete turuosa võrreldes traditsioonilisi meetodeid järgides valmistatud toodete turuosaga; asjaolu, et traditsioonilisi meetodeid arvestamata valmistatud tooteid pakutakse müügiks viisil, mis viitab traditsioonilisel viisil valmistatud toodete valmistamiskohale; asjaomase nimetuse kaitse rahvusvaheliste kokkulepete alusel ja nende liikmesriikide arv, kelle puhul on võimalik, et nad väidavad, et käsitletav nimetus on üldnimetus (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Taani jt vs. komisjon, punktid 95, 96, 99 ja 101; eespool viidatud kohtuotsus Bigi, punkt 20, ja 25. oktoobri 2005. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-465/02

ja C-466/02: Saksamaa ja Taani vs. komisjon, EKL 2005, lk I-9115, punktid 75, 77, 78, 80, 83, 86, 87, 93 ja 94).

⁶⁶ Euroopa Kohus ei ole ka välistanud võimalust (eespool viidatud kohtuotsus Taani jt vs. komisjon, punktid 85–87) hindamisel, kas nimetus on üldnimetus, võtta arvesse tarbijauuringut selle kohta, kuidas tarbijad tajuvad asjaomast nimetust, või võimalust võtta arvesse komitee arvamust, mis asutati komisjoni 21. detsembri 1992. aasta otsusega 93/53/EMÜ, millega asutatakse päritolunimetuste, geograafiliste tähiste ja eripärasertifikaatide teaduskomitee (EÜT 1993, L 13, lk 16; ELT eriväljaanne 03/13, lk 349), ja mis hiljem asendati päritolunimetuste, geograafiliste tähiste ja garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste teadusekspertide rühmaga komisjoni 20. detsembri 2006. aasta otsuse 2007/71/EÜ (ELT 2007, L 32, lk 177) alusel. Selle komitee ülesandeks, mis koosneb kõrgetasemelistest õiguse ja põllumajanduse asjatundjatest, on hinnata eelõige seda, kas nimetus on üldnimetus.

⁶⁷ Lõpuks on võimalik arvestada ka teiste asjaoludega, nimelt üldnimetuse mõiste määramisega *Codex alimentarius*'es (*Codex alimentarius*'e normide soovituslikkuse kohta vt Euroopa Kohtu 22. septembri 1988. aasta otsus kohtuasjas 286/86: Deserbais, EKL 1988, lk 4907, punkt 15, ja 5. detsembri 2000. aasta otsus kohtuasjas C-448/98: Guimont, EKL 2000, lk I-10663, punkt 32) ja sellega, et nimetus on kantud 1. juunil 1951 Stresas allkirjastatud rahvusvahelise juustude päritolunimetuste kasutamise konventsiooni II lisas esitatud nimekirja, mille tulemusel on lubatud seda nimetust kasutada kõigis konventsioonile alla kirjutanud riikides, tingimusel et järgitakse tootmisnõudeid ja näidatakse ära tootjariik, ilma et selline võimalus oleks ainult vastava geograafilise piirkonna tootjatel (vt kohtujurist Ruiz-Jarabo Colomeri

ettepanek eespool viidatud kohtuasjas Saksamaa ja Taani vs. komisjon, EKL 2005, lk I-9118, punkt 168).

- 68 Tuleb sedastada, et apellatsioonikoda jättis tähelepanuta KPN-i suhtes ühenduse õigusest ja määruse nr 2081/92 artiklist 3 tulenevad kriteeriumid.
- 69 Tegelikult ei arvestanud apellatsioonikoda ühtegi nendest asjaoludest, mis eespool punktides 65–67 viidatud kohtupraktika kohaselt võimaldavad nõutaval viisil analüüsida seda, kas nimetus või üks selle koostisosadest on üldnimetus; apellatsioonikoda ei pööranud tähelepanu tarbijate arvamuse uuringutele ega selle valdkonna asjatundjate arvamusele ning ei taotlenud teavet ei liikmesriikidelt ega komisjonilt, kes omalt poolt oleks võinud esitada asja eespool nimetatud komiteele, kuigi – nagu ühtlustamisamet õigesti märgib – tal oli selleks võimalus määruse nr 40/94 artikli 74 lõike 1 esimese lauseosa ja artikli 76 alusel.
- 70 Vaidlustatud otsuse aluseks olevad tõendid koosnevad lihtsalt apellatsioonikoja tehtud väljavõtetest sõnaraamatutest ja Interneti-otsingutele.
- 71 Nimetuse esinemissagedus Internetis ei tõenda iseenesest, et tegemist on üldnimetusega. Lisaks viitavad kõik apellatsioonikoja viidatud sõnaraamatutes esitatud sõna „grana” definitsioonid grana padano tootmispaigale, mis asub Po jõe tasandikul. Järelikult vastupidi sellele, mida leidis apellatsioonikoda, näitavad sõnaraamatud pigem seda, et nimetust „grana” kasutatakse itaalia keeles grana padano lühendina ja seda, et nimetus „grana” on faktiliselt ja inimeste teadvuses seotud selle toote Padania

päritoluga, mida kinnitavad kaks vaidlustatud otsuse punktides 50 ja 51 viidatud saksa sõnaraamatut. Teoses „Enciclopedia Treccani” antud mõiste ei ole asjakohane, kuna sõnaraamat on antud välja 1949. aastal, st varem kui määrus nr 1107/96 ja seadus nr 125/54, milles esmakordselt tunnustatakse nimetust „grana padano” KPN-ina.

72 Lisaks tuleb sedastada, et kui apellatsioonikoda oleks võtnud nõuetekohaselt arvesse kõiki hageja esitatud tõendeid ja kohaldanud Euroopa Kohtu praktikast tulenevaid kriteeriume, siis oleks ta pidanud tulema järeldusele, et tõendid selle kohta, et nimetus „grana” on üldnimetus, ei ole õiguslikult piisavad.

73 Nende tegurite hulgas on eelkõige nimetuse „grana padano” kaitse õiguslik olukord Itaalias ning nimetuse kujunemise ajalugu.

74 Selles osas tuleb märkida, et nimetuse „grana” esimene õiguslik tunnustamine pärineb dekreetseadusest Regio Decreto Legge n. 1177, Disposizioni integrative della disciplina della produzione e della vendita dei formaggi (17. mai 1938. aasta kuninglik dekreetseadus nr 1177, mis sisaldab õigusnorme täiendavaid sätteid juustu valmistamise ja müügi kohta; *GURI* nr 179, 8.8.1938). Selles dekreetseaduses, mis määrab erinevate Itaalia juustude minimaalse rasvasisalduse, on mainitud juustusid grana parmigiano-reggiano, grana lodigiano, grana emiliano, grana lombardo ja grana

veneto. See dekreetseadus tunnistas asjaolu, et grana on mitmete nende Padania oru piirkondade toode, mis asuvad Parma, Reggio nell'Emilia, Lodi, Emilia, Lombardia ja Venezia lähedal. Seevastu nimetust „grana padano” ei ole seal mainitud.

- 75 Tuleb järeldada, et need alad asuvad kõik kas parmigiano reggiano tootmisalal (Parma, Reggio nell'Emilia, Modena, Bologna Reno läänekaldal ja Mantova Po idakaldal) või grana padano tootmisalal (Piemonte, Lombardia, Emilia Romagna, Veneto ja Trento provints).
- 76 Pärast seda, kui Itaalias võeti kasutusele esimene päritolunimetuste kord seadusega nr 125/54 ja dekreediga Decreto del Presidente della Repubblica n. 1269, Riconoscimento delle denominazioni circa i metodi di lavorazione, caratteristiche merceologiche e zone di produzione dei formaggi (Vabariigi presidendi 30. oktoobri 1955. aasta dekreet nr 1269, millega tunnustatakse juustu valmistusmeetodeid, kaubanduslikke omadusi ja tootmispiirkondi; *GURI* nr 295, 22.12.1955, lk 4401), mis tunnustab päritolunimetust „grana padano”, kaotas parmigiano reggiano juust oma määratluse granana oma spetsiifiliste omaduste tõttu, samas kui kõik teised grana juustud olid hõlmatud kaitsega nimetuse „padano” alusel.
- 77 Asjaolu, et Itaalia 1938. aasta õigusnorm viitab mitmetele granadele (parmigiano-reggiano, lodigiano, emiliano, lombardo ja veneto), mis kõik on Po jõe tasandiku piirkonna tooted, viitamata siiski grana padanole, ning samuti asjaolu, et hilisemad õigusaktid võtsid kasutusele nimetuse „grana padano”, loobudes kõigist varasematest nimetustest, näitab, et grana on juust, mida traditsiooniliselt toodetakse arvukates Po jõe tasandiku piirkondades ja mille Itaalia seadusandja teatud ajahetkel määratles nimetusega „padano”, et lihtsustada õiguslikku regulatsiooni ja ühendada ühe nimetusega erinevad varasemad nimetused, mis kõik pärinevad Padania orust.

- 78 Määratlust „padano” ei võetud seega kasutusele KPN-i ulatuse piiramiseks ainult teatud granadega, vaid pigem selleks, et neid koondada ühe tugeva kaitse alla esialgu vastavalt Itaalia õigusnormidele ning hiljem vastavalt määrusele nr 2081/92. Sellest tuleneb, et Itaalia õiguse areng osutab sellele, et nimetus „grana” ei ole üldnimetus.
- 79 Mitte ükski Biraghi esitatud argument ei sea sellist järeldust kahtluse alla. Esiteks tuleb nimetuse „grana trentino” olemasolu kohta sedastada, et Biraghi viidatud Itaalia Vabariigi presidendi dekreet juustu grana padano tehnospetsifikaadi muutmise kohta lubab väljendi „trentino” (de Trento) lisamist Trento provintsi territooriumil valmistatud grana padano juustule. See võimalus ainult tugevdab mõtet, et juustu on võimalik kutsuda „granaks” ainult siis, kui ta on toodetud „grana padano” tehnospetsifikaati järgides.
- 80 Teiseks, kuigi on tõsi, et kutsealaliidu Assolatte ringkiri tõendab lisaks grana padanole „teiste granade” olemasolu, tuleb tõdeda, et vastavalt sellele ringkirjale lisatud tabelile eksporditakse „teisi granasid” muudesse riikidesse kui Euroopa Ühenduse liikmesriigid, nimelt Ameerika Ühendriikidesse, Jaapanisse, Venemaale, Horvaatiasse, Sloveeniasse (viimati nimetatut ei olnud Euroopa Liidu liige viidatud andmete esitamise ajal, st aastal 1999). Kuna tegemist on juustuga, mis on mõeldud ekspordimiseks riikidesse, kus nimetusel „grana” puudus igasugune konkreetne õiguslik kaitse, ei oma see argument õiguslikku tähendust Euroopa Kohtu poolt eespool viidatud otsuses Exportur (punkt 12) intellektuaalse õiguse valdkonnas tunnustatud territoriaalsuspõhimõtte kohaldamise tõttu. Sama kehtib ka ISTAT-i koostatud andmete kohta, mille Biraghi esitas ja mis ei ole asjakohased, kuna neis ei ole märgitud „teiste granade” sihtturgu.

81 Kolmandaks, väites, et nimetus „grana” ei tähista geograafilist piirkonda kui sellist, soovib Biraghi sisuliselt tõendada, et nimetus „grana” ei saa ühelgi juhul olla kaitstud määruse nr 2081/92 alusel, kuna nimetus ei vasta selle määruse artiklis 2 esitatud päritolunimetuse mõistele. Ei ole oluline, kas nimetuse „grana” päritolu tuleneb asjaolust, et juust, mida see tähistab, on teralise koostisega, või pigem asjaolust, et algselt valmistati seda Valle Granas, kuna määruse nr 2081/92 artikli 2 lõike 3 kohaselt võib KPN koosneda ka teatavast traditsioonilisest mittegeograafilisest nimetusest, mis tähistab toiduainet, mis pärineb teatavast piirkonnast või konkreetsest kohast, kus peavad esinema homogeensed looduslikud faktorid, mis eristavad seda piirkonda naaberpiirkondadest (eespool viidatud kohtuotsus Saksamaa ja Taani vs. komisjon, punktid 46–50). Vaidlust ei ole selle üle, et grana juust on pärit Po jõe tasandikult. Selles osas vastab see seega määruse nr 2081/92 artikli 2 lõike 3 tingimustele.

82 Neljandaks ei ole Biraghi poolt oma väite toetuseks tehtud viide eespool viidatud kohtuotsusele Saksamaa ja Taani vs. komisjon asjakohane, kuna Euroopa Kohus ei kahtle selles, et mittegeograafiline nimetus võib olla KPN, vaid seab kahtluse alla üksnes mittegeograafilise nimetuse „feta” tootmispiirkonna ulatuse. Samadel kaalutlustel tuleb ka tagasi lükata Biraghi argument selle kohta, et Valle Granas toodetakse ainult *castelmagno* juustu. Samamoodi tuleb jätta kõrvale Biraghi viide eespool viidatud kohtuotsusele Pistre jt, kuna – nagu ilmneb käesoleva otsuse punktist 35 – see otsus puudutab nimetust (montagne), mis ei vasta sellistele tingimustele, mis lubaksid seda käsitleda päritolunimetuse määruse nr 2081/92 artikli 2 tähenduses, kuna toote kvaliteedi ja omaduste ning selle erilise geograafilise päritolu vahel ei ole otsest seost.

83 Viidendaks, kohtuotsus 96/536, mis viitab Taani juustudele „Dansk Grana” ja Saksa juustudele „Romonte – Typ Grana”, tehti kohaldades nõukogu 16. juuni 1992. aasta direktiivi 92/46/EMÜ, millega sätestatakse toorpiima, kuumtöödeldud piima ja piimapõhiste toodete tootmise ja turuleviimise tervishoiueeskirjad (EÜT L 268, lk 1; ELT eriväljaanne 03/13, lk 103). Kuna otsus 96/536 üksnes lubab teha erandeid direktiiviga 92/46 kehtestatud tervishoiueeskirjadest, ei saa see avaldada mõju sellise intellektuaalomandi õiguse kaitsele nagu kaitstud päritolunimetus (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Saksamaa ja Taani vs. komisjon, punkt 96). Isegi oletades, et see viide tõendab seda, et nimetus „grana” on üldnimetus Taanis ja Saksamaal, ei ole sellist järeldust võimalik laiendada kogu ühenduse territooriumile või vähemalt selle olulisele osale. Lisaks viitab otsus 96/536 Taani granale ja Saksa juustule, mille kohta on märgitud, et see on „grana” tüüpi, mis viitab sellele, et Taanis ja Saksamaal on ilma täiendava märketa nimetus „grana” igal juhul säilitanud „grana padano” tähendusvarjundi (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Saksamaa ja Taani vs. komisjon, punkt 92). Lõpuks on Biraghi viidatud kohtuotsus 96/536 tehtud 1996. aastal, kui liikmesriigid võisid veel tugineda määruse nr 2081/92 artikli 13 lõikes 2 ette nähtud erandile, mis lubas neil viieks aastaks pärast määruse avaldamist säilitada riiklikud meetmed, millega lubatakse kasutada artikli 17 alusel registreeritud nimetusi.

84 Kuuendaks tehti Corte di cassazione 28. novembri 1989. aasta otsus kriminaalmenetluses ja sellest selgub otsesõnu, et süüdistusest loobuti, kuna asjaomasel ajahetkel ei olnud nimetuse „grana” õigusvastase kasutamise eest ette nähtud kriminaalkaristust. Lisaks tehti see kohtuotsus enne määruste nr 2081/92 ja nr 1107/96 jõustumist, st enne kui KPN-i kaitse tase määrati ühenduse õiguse tasandil. Lõpuks tuleneb mitmest Itaalia põllu- ja metsamajandusministeeriumi asutuse Ispettorato centrale repressione frodi (pettuste vastu võitlemise keskasutus) pettuste tuvastamise protokollist, mille esitas hageja ja mis kõik on hilisemad kui Corte di cassazione otsus ning määrus nr 1107/96, et Itaalia ametiasutused viivad pidevalt läbi nende juustude võetust, mis

on tähistatud ainult märkega „grana”, kuna selline tegevus kujutab endast määrusega nr 1107/96 kaitstud KPN-i „grana padano” rikkumist.

- 85 Ka ei ole asjakohased Biraghi tsiteeritud sõnaraamatud. Tegelikult tuleb märkida, vastupidi sellele, mida Biraghi väidab, et kuigi on tõsi, et „Dictionnaire des fromages Larousse” määratleb granad kui „Itaalia juustud, millel on (teatud) ühised omadused”, osutab see hiljem siiski sellele, et mitu Itaalia seadust on grana määratlenud nimetusena, mis eristab neid juuste, mis on toodetud teatud provintsidest (parmigiano reggiano), teistest juustudest, mis on toodetud teatud teistes provintsidest (grana padano), mis seega toetab nimetuse „grana” üldnimetuseks pidamisele vastupidist seisukohta. Seevastu teose „Guide du fromage Androuët-Stock” alusel ei saa teha ühtki järeldust, kuna see isegi ei viita grana padanole.
- 86 Pealegi ei olnud Itaalia õigusnormid ainsaks apellatsioonikojal olnud tõendiks, mille alusel otsustada, et nimetus „grana” ei ole üldnimetus. Tegelikult oli apellatsioonikoda teadlik asjaolust, et mitte ükski liikmesriik ei tõstatanud regulatiivkomitees, millega komisjon määruse nr 1107/96 vastuvõtmisel konsulteeris, küsimust selle kohta, et nimetus „grana” võib olla üldnimetus. Lisaks ei ole apellatsioonikojale esitatud mitte ühtki tõendit Euroopa Ühenduses juustu nimetusega „grana” turustamise kohta.
- 87 Lõpuks, seoses kohustusega omal algatusel tutvuda kohaldatava siseriikliku õigusega (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 20. aprilli 2005. aasta otsus kohtuasjas T-318/03: Atomic Austria vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ), EKL 2005, lk II-1319, punkt 35) oleks apellatsioonikoda võinud võtta arvesse ka siseriiklikke õigusakte, millega võetakse üle rahvusvahelise juustude päritolunimetuste kasutamise konventsioon ja rahvusvahelised kahepoolsed nimetuse „grana” kaitset käsitlevad kokkulepped.

88 Eeltoodust tuleneb, et apellatsioonikoda ei saanud teha järeldust, et kaubamärgi GRANA BIRAGHI registreerimine ei riku KPN-i „grana padano” määruse nr 2081/92 artikli 13 lõike 1 esimese lõigu tähenduses.

89 Seega tuleb otsustada, et hagi on põhjendatud osas, milles väidetakse, et apellatsioonikoda leidis valesti, et nimetus „grana” on üldnimetus ja et KPN-i „grana padano” olemasolu ei takista kaubamärgi GRANA BIRAGHI registreerimist määruse nr 2081/92 artikli 14 tähenduses. Seega tuleb vaidlustatud otsus tühistada.

Kohtukulud

90 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kodukorra artikli 87 lõike 4 esimese lõigu alusel kannavad menetlusse astuvad liikmesriigid ise oma kohtukulud.

91 Hageja palus kohtuistungil mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

- 92 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei takista sellise nõude rahuldamist asjaolu, et pool, kelle kasuks tehti kohtuotsus, esitas kohtukulude hüvitamise nõude kohtuistungil (Euroopa Kohtu 29. märtsi 1979. aasta otsus kohtuasjas 113/77: NTN Toyo Bearing jt vs. nõukogu, EKL 1979, lk 1185; Esimese Astme Kohtu 10. juuli 1990. aasta otsus kohtuasjas T-64/89: Automec vs. komisjon, EKL 1990, lk II-367, punkt 79, ja 16. novembri 2006. aasta otsus kohtuasjas T-278/04: Jabones Prado vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Quimi Romar (YUKI), kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 75).
- 93 Kuna apellatsioonikoja otsus tuleb tühistada, tuleb ühtlustamisamet vaatamata tema nõuetele lugeda kohtuvaidluse kaotanuks ning seega mõistetakse hageja kohtukulud vastavalt hageja nõudele välja ühtlustamisametilt. Menetluse astujad kannavad oma kohtukulud ise.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (neljas koda)

otsustab:

- 1. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 16. juuni 2003. aasta otsus (asi R 153/2002-1).**

- 2. Jätta ühtlustamisameti kohtukulud tema enda kanda ja mõista Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano kohtukulud välja ühtlustamisametilt.**

- 3. Itaalia Vabariik ja Biraghi SpA kannavad oma kohtukulud ise.**

Legal   Wiszniewska-Białocka   Moavero Milanesi

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 12. septembril 2007 Luxembourgis.

Kohtusekretär

Koja esimees

E. Coulon

H. Legal